

Ὁ πατήρ, ὅταν ὁ υἱὸς τὸ γλεντᾷ.

χυανῆν ἐνδυμασίαν της, τοὺς κρατεῖ πᾶσαν νύκτα εἰς μαγνητικὴν ἀκίνησίαν, καὶ ροφῶσιν οἱ ταλαιπῶροι σερμπέτι ἐκ τῆς θεᾶς της, μεθυσκόμενοι, ἐκνευρίζόμενοι, καὶ τίς οἶδε, ἀναπολοῦντες τὰς πόλεις τῆς μικρᾶς Ἀσίας, ἔνθα ἐγεννήθησαν καὶ ἐνανουρίσθησαν μὲ τὰ τραγούδια τῆς μυστηριώδους αὐτῆς χώρας, τῆς Ἀνατολῆς, ἔνθα κατὰ τὸν Λέρμαντωφ εἶνε μόνον ὁ τόπος τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἡδυπαθείας, ὅπου ἀνθίζουσι πάντοτε τὰ ρόδα, τὰ τέκνα τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου εἶνε ὅλα ἄφθονα, πλην τῆς εὐτυχίας.

Ἐν τῷ ἄσματι τῆς Ἀρμενίας αἰσθάνονται ἐξεγειρομένους ἤχους κατασιγῆσάντων παλμῶν καὶ ἡ φαντασία των ζωγραφίζει εἰκόνας γυναικός, ἣτις ψάλλει καὶ οἱ φθόγγοι τοῦ ἄσματός της σθένουνται ὡς φιλήματα ἐπὶ ροδαλῶν χειλέων· ἣτις ἀτενίζει καὶ οἱ οὐρανοὶ παίζουν ἐντὸς τῶν μεγάλων, τῶν ἀμυγδαλωτῶν ὀφθαλμῶν της, ἣτις βαδίζει καὶ εἰς ἐκάστην κίνησιν της ἀπεικονίζει τὴν πληθώραν τῶν ἐμφωλευόντων ἐν τῇ καρδίᾳ της ἀγρίας ἀφελείας αἰσθημάτων.

Ἐκεῖ, ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ σταθμοῦ τοῦ Λαυρίου διέρχονται ὅλην των τὴν νύκτα ἐν εὐδαιμονίᾳ ἀναμένοντες νὰ διέλθῃ πλησίον των ἡ γόησσα ἀνατολίτις, νὰ προσεγγίσῃ αὐτοὺς μὲ τὰς πτυχὰς τῆς ἐσθῆτός της, νὰ τοῖς ἀποτείνῃ ἐν μειδίᾳ, μίαν

Ὁ υἱός, ὅταν ὁ πατήρ δουλεύῃ.

λέξιν, ἐν βλέμμα καὶ οὗτοι ἀναλύονται, τηχόμενοι ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ βλέμματός της καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ μειδιάματός της.

Ἄλλὰ δὲν εἶναι ἡ μόνη ὄψις τῆς πλατείας ταύτης, ἡ ἀνατολική. Ὀλίγω ἀπωτέρω τοῦ σανατοριοῦ ἐν καφενείῳ διαχωριζομένῳ διὰ μικροῦ τειχίσματος ἀντηχεῖ τὸ κλειδοκύμβαλον, τοὺς δὲ στεναγμούς τῆς θρηνούσης τὸν Μέμον της Ἀρμενίας διαδέχεται ὁ ἀποχαιρετισμὸς τῆς Santa Lucia καὶ συγκινεῖ τοὺς εὐρωπαϊζοντας θαμιστάς. Ἀλλάσσει ἡ σκηνογραφία καὶ ἀπὸ τοῦ Γαλατᾶ καὶ τοῦ Φασουλᾶ, εὐρισκόμεθα ἀμέσως εἰς τὰς στενὰς ὁδοὺς τῆς Νεαπόλεως, εἰς τὰ περιλάλητα ἐκεῖνα καπηλεῖα τῶν Ναπολιτάνων, ἔνθα τὰ κοινωνικὰ ναυάγια, τὰ συντρίμματα τῆς ἡθικῆς, ἀσχημονοῦσι, κορδακίζουσι καὶ ψάλλουσι πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν Λαζαρόνων ἡμίγυμνα, καὶ μετ' ὀλίγον, ὅτε ἡ θερμαντικὴ ἔντασις τῶν ἡμιγύμνων σωμάτων αὐξάνει, συγκυλίωνται ἐν φρικαλέῳ συμπλέγματι, μέσῳ μεθυσμένων καγχασμῶν, μέσῳ γρονθοκοπημάτων καὶ ξυραφισμάτων, ἕως ὅτου αἱ μᾶστιγες τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων διαλύσῃ τὴν εἰδεχθῆ αὐτὴν εἰκόνα.